

afgives den fornødne Grund til Veies Uvidelse, Mølæg og Dmlæg, men ogsaa til at foretage en Forlægning af Veien, saaledes som den Autoritet, under hvem Veivæsenet staaer, Indenrigsministeren, skjønnede at være fornødent.

Ordføreren: Jeg kan forsikre det ærede Thing, at jeg, ved hvad jeg hidtil har ytret, ingenlunde har udtalt mig eller følt mig kaldet til særligt at optræde som Advocat for Nyborg Kjøbstads Interesser, men jeg vil ikke fordølge, at, efterat jeg har hørt den ærede Indenrigsministers Raisonnement, kunde Fristelsen dertil være overordentligt stor. Hvad jeg har søgt at gjøre gjældende, er kun, at det Forhold bør indtræde, som forekommer mig i og for sig at være det Fornuftige og Retfærdige, nemlig at de Veistykker, hvorom der her er Tale, skulle betragtes som det, hvilket de altid have været, nemlig som Dele af Hovedlandeveien, hvadenten det nu simpelthen kaldes Hovedlandevei eller Hovedlandeveisgade. Have de hidtil ikke været behandlede som saadanne, da er det kun, fordi de, inden alle disse Forhold bleve ordnede her i Landet, vare Fæstningsterain, paa hvilket Militairtaten ikke vilde taale Andres Myndighed. Hvis den store Hovedsætning — stor i Relation til alle Forholdene ved hele denne Sag — skal være den, at Alt ved Fæstningens Medlæggelse skal ordnes, som om der aldrig havde været nogen Fæstning, saa maa jeg netop fremhæve, at der ingen Tvivl kan være om, hvorledes de omtalte Veistykker bør behandles, thi Sagen vilde nogeninde, hvis der ikke havde været nogen Fæstning, være faldet paa at betragte disse smaa Parceller paa anden Maade end som det, der ligger baade tilhøre og tilvenstre for dem, idet de have accurat den samme Betydning for hele Forbindelsen i Landet som alle de øvrige Hovedlandeveie. Den høitærede Indenrigsminister sagde før, at de hverken vare Hovedlandeveie eller Hovedlandeveisgade, men almindelig Bei, og han har endvidere havt den Godhed at tilføie, at de skulle behandles efter Veilovens § 8, og han har altsaa dermed erklæret, at de skulle være Bivei. Men her appellerer jeg da dristigt

til den sunde Menneffeforstand — og det er en ganske god Allieret, især ligeoverfor overordentligt skarpsindige Dialectikere —, og jeg stiller mig paa den almindelige „gros bon-sens“'s Standpunkt og spørger: Hvad vil det dog sige, at Veien fra Kjøbenhavn til Korsør er Hovedlandevei — forsaavidt den gaar igjennem Slagelse og andre Byer, for de indenfor den faldende Stykkers vedkommende Hovedlandeveisgade — men fra Nyborg Skibsbro i en Strækning af omtrent 35 Favne, nemlig for det Stykkes Vedkommende, der ligger udenfor Strandporten, Bivei, at den derefter gjennem hele Nyborg er Hovedlandeveisgade indtil den i § 2 omtalte Bro over Canalen mellem Vandmøllen og Slotsjøen, at den derpaa atter i en Strækning af 120 Favne er Bivei, men at den saa paany bliver Hovedlandevei til Odense, Hovedlandeveisgade gjennem Odense osv.? Er der dog noget Fornuftigt og Rimeligt heri? Den ærede Indenrigsminister har iøvrigt talt, som om der her kun var Spørgsmaal om, hvorledes Udgifterne skulle fordeles, og dette er ganske vist ogsaa et meget vigtigt Spørgsmaal, men der er dog tillige Spørgsmaal om, af hvem de omtalte Veistykker skulle bestyres, og hvorledes de skulle være indrettede. Men jeg spørger da fremdeles, om der er nogen Mening i, at de omtalte to Stumper — naar jeg har angivet Favne, saa er det efter for et Dieblit siden at have talt med to localhyndige Personer; jeg vil ikke indestaae for Tallene —, af hvilke det ene Stykke er paa 120 Favne og det andet paa 35 Favne, med Hensyn til Bedligholdelsen og deres hele Charakter underkastes ganske andre Fordringer end hele Resten, og at de kun staae under det ganske løse Regimente, det reent communale Regimente, hvorunder Biveiene staae, medens hele Resten, fordi det er vigtigt for den hele Samfærdsel i Landet, bestyres af Amtsrådene under Indenrigsministerens specielle Control. Er er nogen Mening deri? Naar den sidste ærede Taler spurgte om, hvorfor de omtalte Veistykker da ikke tidligere havde været vedlignholdte af det gamle Veivæsen, saa svarer jeg dertil: fordi Fæstningen ikke taalte noget andet Regimente paa sin Grund end sig selv, og, naar der spørges om, hvorledes de nu